

רחל מרחלת על כל העולם

טעות טלפונית

היא עיתונאית בצהרון הכיינפוז, רווקה בת 30, ועד ערב ראשיהשנה האחרון היא הייתה לבד.

עמית רייכר (לא קרובה של) חייגה לחברה בטכריה כדי לומר שנה טובה, ושרתיי בזק הנפלאים דאגו, כמו בהרבה מיקרים, לנתב אותה אל מכשיר טלפון טכרייני אחר. היא שמעה קול גברי, אמרה סליחה, טעות, וחייגה שוב. נראה שבחברת-הטלפונים הלא-רמית הוחלט שהיא תנחת שנית על אותו מכשיר-טלפון.

עמית שמעה שוב את הקול הגברי, וחשבה לנתק בשנית, אבל הפעם הוא החזיק אותה על הקו, לא נתן לה לנתק. הוא הזדהה כמהנדס בן 42, גרוש ואב ליל-

עמית רייכר

רחמין לחתונה את מנכ"ל בזק

דה, **שייקה קילזי**, מנהל סניף טכרייני של חברת-מחשבים.

אחרי שיחה קצרה הם קבעו פגישה למחרת בתל-אביב, ומאו היתה להם שנה טובה ביחד. השבוע עברה רייכר לגור עם הטעות הטל-פונית שלה בביתו בראש-פינה, יחד עם בתו בת ה-12. עכשיו היא מחלקת את זמנה בין צפון הארץ למרכז, לצורך עבודה, כי כמה כתבות אפשר כבר לעשות בראש-פינה? אני חושבת שלחתונה, אם תהיה, הם צריי כים להזמין את מנכ"ל בזק.

טרומפלדור מת עליהם

תפסתי כבר את הפרינציפי: ציצים זאת מילת-המפתח של שנות ה-90.

לא שאני מגלה משהו חדש, אבל כרגיל יש מחזוריות בהיסטוריה, ומה שהיה מודרני בשנות ה-60, כמו **ג'יין מנספילד**, **קים נובק** ו**אן מרגרט**, חוזר כעת לאופנה. אבל מה, הישראליות מאוד ביישניות, ואם כבר אחת חושפת את מה שנתן לה הטבע, נורא עצוב לגלות שהטבע לא היה כל-כך נדיב איתה, וזה מה שקורה לבחורות הישראליות שהן הכי יפות בעולם, אבל יש להם גם את החזה הכי קטן בהשוואה לאמריקאיות.

אז ביקשתי מהספיון שלי שימצא לי אחת תוצרת-חוץ, המתגוררת בארץ, שיש לה נהר נים חזותיים מרשימים, והוא גילה שלי שיש ממש כמעט במחירת נחשפים מדי שבוע, בצורה זאת או אחרת, ציצים גדולים-עדי-ענקיים כמסיבה שמארגן עולה חרש בשם **לורנס שטרסברג**, שהוא, לא במיקרה, בן דודו של **לי שטרסברג** המנוח, גדול מורי השחקנים במאה הזאת. במסיבות אלה הוא מעניק פרס של 100 שקל לכל בחורה שתזכה בתחרות החולצה הרטובה, הנערכת במועדון בשם החלוווח הנובהים. אני באמת לא יודעת כמה הם גבוהים, אך מסתבר שמי שמציץ רר-כס יכול לראות לדוגמה את הציצים המרשימים של **קלר הרפר** בת ה-22, ילידת אנגליה, המתגוררת בארץ והמופיעה בתיאטרון האנגלי בהצגה הוולס של טרומפלדור. אומי רים שיש לה ציצים כאלה גדולים ויפים, **שיופף טרומפלדור** היה מת עליהם בעד ארצנו. בכל אופן, מספרים שכניתיים הישראליים, הרואים אותה, בהצגה כרוחב ובמסיבות, מתים עליהם.

קלר הרפר ומה שהטבע חנן אותה

כעבור כמה חודשים התגרש המנכ"ל מאשתו, שנשארה גרה כחווילתם ההדורה בשכונת-דניה בחיפה. דינה, הנחשבת כאחת הנשים האלגנטיות בחיפה ובארץ בכלל, שר מרת על פרופיל נמוך, אך בעלה-לשעבר מירדד מאור-מאור עם **ליאורה ברש**, גרושתו של **יואב ברש**, בעל הוצאת-הספרים מסדה, שהיא גם אחותו של **דן רביב** מהטל-וויזיה. כבר ראו אותם ביחד במקומות שונים — מיסעדות הצגות וסרטים — ונראה שהם די נהנים זה מהחברה של זה.

על

שירטון

חברת צ'ים, המובילה הלאומית שלנו נימים ובאוקיינוסים, ידעה עליות וירידות ברווחים שלה. במקביל גילה מנכ"ל-החברה, **מתי מורגנשטרן**, שחיי האהבה והמישפחה שלו עולים על שירטון, ולחילופין סוערים וגועשים כסערה כלביים.

מתי בן ה-55 היה בעלה של **דינה**, בת ה-58, אחותו של **דויד תגר**, דובר קופת-חולים, שהיא גם הבת-דורה של חברת-הכנסת **אברהם כין-עוז**. לפני שנה וחצי התחילה דינה (שהיא אשתו השנייה של) לחשוד שלבעלה יש סיפור עם מישהו אחרת, ואל תשאלו אותי איך היא גילתה זאת. אבל אתם יודעים שלנשים יש חוש מיוחד בכל הנוגע לחיי האהבה, המין והנישואין שלהן, ואכן כדיקה לא-מסובכת גילתה לה שבעלה מוידד מאוד עם **אריאלה וייץ**, אשה נאה בשנות ה-30 לחייה, יועצת לפסיכולוגיה תעסוקתית ונשואה ל**יחיאל וייץ**, דוקטור להיסטוריה וכנו של **רענן וייץ**, מהסוכנות היהודית. ואיך הם התיידדו מאוד? פשוט ביותר, אריאלה התחילה לעבוד כמה שעות בשבוע בחברת צ'ים. אבל השפעתה היתה גדולה מעל ומעבר, ומאחורי גבה כינו אותה "המנכ"לית של צ'ים".

ארון מורגנשטרן החרוץ הכחיש, כמובן, את השמועות ורק היה מוכן לאשר שהחסים בינו לבין אשתו בעייתיים, כפי שהוא ניסח זאת.

קמפ דייוויד

כיום אני קצת מצטערת על שלא סיפרתי לכם את הסיפור המדהים ביותר ששמעתי בשנה האחרונה, והוא בא כמובן מירושלים, בית-הנצח של ישראל.

שם, מתחת למעטה של קודש, דת ומולטיקה, מתרחשים סיפורים הנשמעים כלקוחים מהסידרה לא ייאמן כי יסופר. הסיפור הזה היה על **אשה חשובה**, שנשכה את המאהב שלה במקום הכי אסטרטגי בגופו, ושגרמה לו לזנק. כל תושבי ירושלים, ובכללם החלק המזרחי, עסקו בסיפור הזה, ואפילו ראש-הממשלה **יצחק שמיר** היה מעורב בו בעקיפין. עד היום אין איש יודע אם זאת מציאות או המצאה זדונית.

בינתיים ראו הירושלמים שהסיפורים שהם מוציאים לאור מביאים להם הצלחה גדולה, ומעטרים את ראשם בכתרים שלא היו להם קודם לכן. לכן הם יצאו בסיפור חדש, המסעיר את ירושלים.

הוא נוגע ל**אשה ירושלמית** שאהבה הכל בגדול. לאשה הזאת, גרושה ואם לבן, היה **מאהב קשיש**, בעל הבניין שבו היתה לה דירה וגם בוטיק. את שניהם היא קיבלה מהמאהב שלה. הבוטיק הזה ברחוב יפו מוכר בעיר-הבירה מפני שהוא אחד

היחידים המוכרים בגדים במידות גדולות. באחת החופשות שלה היא נסעה למצרים, ושם, בקאהיר, הכירה **סוכן-נסיעות מצרי**. היא התאהבה בו והוא בה. הם החליטו לנצל את היתרון שהם גרים בארצות שונות, והחליטו להתגורר לחילופין בירושלים ובקאהיר.

הכל התנהל על מי-מנוחות, עד שהשניים החליטו למסד את מערכת-היחסים שלהם.

האשה, המשתייכת למחנה החרדי, סיפרה את סודה ל-הוריה, שהיו המומים מהעובדה שבתם מנהלת סיפור-אהבים עם גבר מוסלמי. בעלה-הבית נגע מזה שאהבתו-לשעבר, ואולי גם בהווה, עזבה אותו לטובת גבר מצרי. הוא הצהיר שהוא היה מוכן לסלוח לה אילו היתה מנהלת רומאן עם יהודי חילוני, אבל סיפור-אהבה עם מצרי-מוסלמי לא בא בחשבון. הוא גירש אותה מהדירה ומהבוטיק שלה, שלמעשה היו שייכים לו.

כעת מספרים הירושלמים שהיא והגבר שלה מתגוררים ביחד אי-שם במרחב השמי, הרחק מעינים הבוחנת של ראשי העדה החרדית בירושלים.

בכל אופן, צר לי על כל הנשים המחפשות שמלות במידות גדולות, ואינן מוצאות. הן צריכות לכתת רגליהן לערים אחרות, רחמנא ליצלן!